

kraljeviču. Zvečer jo je kraljevič poklical.

»O, ljuba lastovka, na trgu, glej, stoji mala prodajalka vžigalic. Joče, ker so vžigalice mokre in jih ne more prodati. Izkoplji moje drugo oko in razveseli jo s safirjem.«

Lastovka je ubogala kraljeviča in osrečila deklico. Vrnila se je h kraljeviču in mu rekla: »Zdaj si slep, zato bom za vedno ostala pri tebi.«

Od takrat je lastovka pripovedovala kraljeviču, kaj vidi. Kos za koščkom je luščila zlato z njega in ga nosila revežem. Veselja je bilo vedno več, tudi v srcu kraljeviča.

Lastovko pa je vsak dan bolj zeblo. Drgetala je od mraza. Nekega dne je padla k nogam in umrla. V prinčevo srce je spet legla žalost. Župan se je naslednjega dne ozrl v kip: »Kako klavrn je naš srečni kraljevič!«

Ukazal ga je pretopiti. In glej, svinčeno srce se ni raztopilo.

V nebesih je Bog naročil angelu: »Prinesi mi dve najdragocenejši stvari iz mesta.«

Angel je vedel, kam iti. Šel je v mesto ter od tam prinesel svinčeno srce in mrtvo ptico. Bog ga je pohvalil: »Prav si storil, kajti lastovka bo prepevala in kraljevič me bo slavil v nebesih!«